

[Sundhedsministeren]

Siden lovforslaget blev fremsat første gang, er behovet for en ændring af sundhedslovgivningen blevet yderligere bekræftet.

Behovet for en bedre sammenhæng og et bedre samarbejde på sundhedsområdet er blevet understreget af debatterne dels om de senildemente ældres forhold, dels om distriktspsykiatrien og de tunge psykisk syge.

I de kommende år vil kravet om sammenhæng og samarbejde blive yderligere skærpet i forbindelse med de fortsatte opgaveforskydninger på sundhedsområdet, som har medført og vil medføre, at grænserne mellem sygehusvæsenet, praksissektoren, den øvrige primære sundhedssektor og socialsektoren bliver stadig mere flydende. Indtil nu har det bl.a. givet sig udslag i kortere liggetider, mere ambulans og udadgående virksomhed fra sygehusvæsenet, udbygning af den kommunale døgnpleje og overflytning af opgaver til de praktiserende læger og kommunerne.

Behovet for en bedre sammenhæng inden for sundhedsvæsenet er også fremgået i forbindelse med spørgsmålet om placering af de første hjertetransplantationer i Danmark. Tilrettelæggelsen af den dyreste og mest specialiserede del af sundhedsvæsenet bør foregå i et tæt samarbejde. Både i forbindelse med indførelse af nye højtspecialiserede funktioner og eventuel samling af nogle af de eksisterende højtspecialiserede funktioner er der således behov for en bedre koordinering. Det gælder formodentlig også for nogle af de højtspecialiserede funktioner, som ikke kun retter sig mod de små patientgrupper.

På forebyggelsesområdet lægger regeringens forebyggelsesprogram op til en arbejdsdeling, hvor tyngden i den forebyggende indsats skal ligge lokalt og den statslige indsats skal samles om en bedre koordinering, en øget faglig rådgivning og oplysning samt en mere aktiv prioritering.

Mens staten med vedtagelsen af lov om det forebyggelsespolitiske råd i folketingssamlingen 1989-90 har fået fastlagt ansvars- og opgavefordelingen på forebyggelsesområdet, er der endnu ikke noget fælles grundlag for en kommunal forebyggende indsats.

Næsten alle amter har i dag gennemført et friere sygehusvalg inden for amtet. Lovforslagets bestemmelse på dette område er således blevet den almindelige praksis. Udviklingen

går i en positiv retning med stadig større valgfrihed på sygehusområdet. Folketingets behandling af forespørgsel F 33 viste, at der var en politisk vilje til at understøtte denne udvikling.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Gensidige forsikringsforeningers omdannelse til aktieselskaber m.v.).

(Lovforslag nr. L 39).

Lovforslaget har først og fremmest til formål at give de gensidige forsikringsforeninger mulighed for skattefrit at kunne omdanne sig til aktieselskaber.

I forbindelse med finanslovsforliget for 1990 blev beskattningen af de gensidige forsikringsforeninger ved lov nr. 889 af 29. december 1989 ændret, således at de fra og med indkomståret 1991 er undergivet fuld beskattning af hele overskuddet. Da der således ikke længere er noget skattemæssigt incitament til at forblive i foreningsformen, vil en del af foreningerne have et ønske om at overgå til aktieselskabsformen. Ved lovforslaget foreslås det at friholde denne overgang fra avancebeskattning, på samme måde som det tidligere er sket for sparekasser og realkreditinstitutter.

Da de gensidige forsikringsforeninger efter finanslovsforliget er undergivet en beskattning, som svarer til aktieselskabernes, foreslås det at give forsikringsforeningerne de samme lempelsesregler m.v. som aktieselskaberne – dvs. skattefrihed for datterselskabsudbytter og datterselskabslempelse. Endvidere foreslås foreningerne fritaget for værnsaktionærbeskattning.

Herudover indeholder lovforslaget et bundfradrag for de gensidige forsikringsforeninger samt et forslag om at indføre adgang for skatteministeren til at indtage dem af de gensidige forsikringsforeninger fra aktieselskabsbeskattningen, der kun driver sygeforsikringsvirksomhed.

I konsekvens af de gensidige forsikringsforeningers ligestilling med aktieselskaberne foreslås det også at ændre reglerne for sparekasser og brugsforeninger, således at disse også undergives de samme regler om skattefrihed for datterselskabsudbytter.

[Skatteministeren]

Forslaget skal som tidligere nævnt ses i lyset af de lovændringer, der skete i december 1989. Provenutabet ved de nu foreslåede justeringer skønnes at være af en så begrænset størrelsesorden, at det kan rummes inden for usikkerheden på det dengang skønnede merprovenu ved den udvidede beskatning af gensidige forsikringsforeninger samt ophævelsen af forsikringsselskabers fradragsret for henlæggelser til sikkerhedsfonds.

Ud over ovennævnte elementer indeholder lovforslaget også et forslag om, at Investeringsfonden for Østlandene (IØ-fonden) i skattemæssig henseende sidestilles med Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene. Det foreslås således, at IØ-fonden fritages for beskatning, samt at der er mulighed for sambeskatning, selv om en del af aktiekapitalen ejes af fonden.

Endelig indeholder lovforslaget en overflytning af beskatningen af visse finansierings- og kreditinstitutter fra fondsbeskatningsloven til selskabsskatteoven.

De to sidstnævnte forslag skønnes ikke at indebære nævneværdige provenumæssige eller administrative konsekvenser.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om udbetaling af ydelser til militære invalider og deres efterladte i de sønderjyske landsdele.

(Lovforslag nr. L 44).

Efter den gældende lov om forsørgelse af militære invalider og sådanne efterladte i de sønderjyske landsdele fastsætter Invalidenævnet ydelser m.v. efter loven og udbetaler ydelserne. Invalidenævnets afgørelser kan indbringes for Invaliderrådet.

Det faldende antal sager og alderssammensætningen blandt ydelsesmodtagerne har bevirket, at der ikke længere er grundlag for at opretholde Invalidenævnet og Invaliderrådet. Der var således ved udgangen af 1989 26 invalider og 34 enker, der fik ydelser efter loven. Invaliderrådet har ikke haft sager til behandling i adskillige år.

Regeringen ser gerne, at administrationen af disse sager fortsat sker i Sønderjylland, og

kommunalbestyrelsen i Sønderborg Kommune har erklæret sig indforstået med at overtage Invalidenævnets opgaver, således at udgifterne til ydelser og til administration afholdes af staten.

Udgifterne til krigsinvalidforsørgelse m.v. udgør 1.240.000 kr. og administrationsudgifterne 65.700 kr. i 1990. På grund af alderssammensætningen vil udgifterne til ydelser i de kommende år være faldende. Kommunalbestyrelsen i Sønderborg Kommune forventer, at udgifterne til administration af ydelserne m.v. vil udgøre 25.000 kr. i 1990 og herefter vil falde med 5.000 kr. årligt.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen i Sønderborg Kommune overtager Invalidenævnets opgaver, således at udgifterne til ydelser og til administration afholdes af staten.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Aage Frandsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen.

(Lovforslag nr. L 38).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Kofod-Svendsen (KRF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave.

(Lovforslag nr. L 40).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets hurtige behandling.

Ingerlise Koefoed (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et center for børne- og ungdomslitteratur.

(Beslutningsforslag nr. B 6).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.